

Aanwezig	Tom Kestens, voorzitter Greet Geypen, schepen Fabienne Blavier, Frank Creyelman, Bert Delanoeije, Anne Delvoye, Zineb El Boussaadani, Catherine François, Zohra Hadnan, Pia Indigne, Charles Leclef, Elisabet Okmen, Yves Selleslagh, Vicky Vanmarcke, Jan Verbergt, Mats Walschaers, commissieleden
Aanwezig niet- commissieleden (raadsleden)	Kenzo Van den Bosch en 1 burger
Verslaggever	Kristin Scharpé
Ambtenaren	Kristin Scharpé
Externen	Koen De Bock, gedelegeerd bestuurder Ecoso en Pieter Bral, wijk- werkbemiddelaar VDAB
Verontschuldigd	Dirk Tuypens, Kristof Calvo, Karel Geys, Arthur Orlans, Johan Van Overtveldt, commissieleden
Datum	2 oktober 2019 – van 20.00u tot 21u15

1. Goedkeuring verslag commissie stadsontwikkeling, ruimtelijke ordening, economie en personeel van 5 juni 2019.

Het verslag wordt goedgekeurd.

2. Werking Ecoso (Ecologisch en Sociaal Ondernemen) (toelichting door Koen De Bock, gedelegeerd bestuurder Ecoso).

Koen De Bock geeft een presentatie over de historiek en de werking van Ecoso. Zie PPT als bijlage.

Na de presentatie is er de mogelijkheid om vragen te stellen:

Anne Delvoye vraagt welk percentage van de medewerkers nadien doorstroomt naar een gewone job. Koen De Bock antwoordt dat dat varieert van medewerker tot medewerker: voor de medewerkers met een profiel *maatwerk* (= voormalig profiel sociale werkplaats) is dat zeer weinig: minder dan 3%, doorstroom is voor hen dan ook niet verplicht. De medewerkers met een profiel *lokale diensteneconomie* hebben een sterker profiel, zij moeten verplicht na 5 jaar doorstromen naar een reguliere job. Ecoso heeft sterk ingezet op de voorbereiding van de doorstroom; de medewerkers die bijvoorbeeld in het fietsatelier of het fietspunt werken krijgen allemaal een erkende opleiding in samenwerking met TSM tot fietsenmaker, een knelpuntberoep. De medewerkers in BIS-stages stromen allemaal door, soms zelfs al voor het einde van hun stage; BIS-stages zijn opleidingsprojecten in samenwerking met VDAB: de looptijd is kort en er wordt van bij het begin ingezet op doorstroom, de profielen die een BIS-stage doen zijn veel sterker dan de medewerkers in maatwerk of lokale diensteneconomie.

Vicky Vanmarcke vraagt of er voor het project Foodsavers samengewerkt wordt met *Too good to go*. Koen De Bock antwoordt dat deze gesprekken door de koepelorganisatie gebeuren; verbinding met deze organisatie is gewenst.

Pia Indigne vraagt of werkgevers zelf vacatures mogen sturen naar Ecoso in functie van doorstroom. Koen De Bock antwoordt dat er altijd naar een job op maar wordt gezocht voor de medewerkers. Zoektocht gebeurt voornamelijk via vacaturedatabanken. Hij staat er wel voor open om iets met lokale werkgevers te ontwikkelen. Pia geeft aan dat het echt moeilijk is om werknemers te vinden, zelfs voor jobs waarbij leeftijd en taalkennis niet belangrijk zijn. Zineb El Boussaadani vraagt wat juist moeilijk is. Pia vermeldt voornamelijk hoe je deze werkzoekenden bereikt. Zineb geeft aan dat dat Groep Intro bijvoorbeeld ook opleiding horeca geeft. Pia geeft ook aan dat ze tijdelijke werkervaring – artikel 60 tot voor kort niet kenden. Greet Geypen zegt dat we de volgende weken en maanden echt werk gaan maken om tijdelijke werkervaring – artikel 60 verder bekend te maken bij de reguliere werkgevers. Het doorstroompercentage is echt te laag. Deze opmerking is nog eens de bevestiging is dat er vraag naar is bij werkgevers. Het is ook financieel interessant.

Tom Kestens vraagt of er voor stad Mechelen cijfers beschikbaar zijn over het potentieel in bepaalde sectoren. Koen De Bock antwoordt dat de groeisectoren in kaart gebracht zijn en verschillen per regio. In Mechelen: horeca, zorg, logistiek en de klassieke knelpuntberoepen. De doorstroomjobs moeten geschikt zijn voor kortgeschoolden. Deze data is eerder VDAB-materie.

Charles Leclef vraagt hoe de medewerkers van Ecoso daar terecht komen. Koen De Bock antwoordt dat er voorheen meer speelruimte was: op basis van enkele objectieve criteria werd bepaald of iemand al dan niet in sociale economie mag werken. Nu heeft VDAB alles geclaimd en het is er niet makkelijker op geworden. Kristin Scharpé legt uit dat er voorheen enkel naar scholingsgraad en werkloosheidsduur gekeken werd om toegelaten te worden tot sociale economie. Onder impuls van Europese regelgeving kon dit niet meer want dit werd beschouwd als staatssteun. De werkzoekenden waarvoor er een vermoeden is dat ze nood hebben aan een tewerkstelling in sociale economie worden nu zeer zwaar gescreend op basis van meer dan 40 parameters uit het ICF (International Classification of Functioning) van de Wereldgezondheidsorganisatie. Dit maakt de procedure zeer zwaar en tijdrovend, het is een echte flessenhals. De vacatures bij sociale economieorganisaties kunnen in die context ook niet altijd ingevuld worden; er zijn altijd openstaande vacatures bij Ecoso.

Bert Delanoëje geeft aan dat de sector focust op innovatie: 20 jaar geleden had niemand kunnen voorspellen dat Kringwinkels succes zouden hebben. Zo is dat nu met voedseldistributie. Het gaat vaak over creatie van jobs die niet direct door de reguliere economie ingevuld worden. In Mechelen zijn we eerder onderbedeeld in aantal arbeidsplaatsen sociale economie; nochtans hebben we veel ideeënkracht. Idealiter worden nieuwe niches nadien overgenomen door de reguliere economie.

3. Wijk-Werken - wijkwerkbemiddeling via VDAB (toelichting door Pieter Bral, wijkwerkbemiddelaar VDAB).

Pieter Bral geeft een presentatie over het wijk-werken. PPT als bijlage.

Er zijn momenteel 110 wijk-werkers in Mechelen. Deze werkzoekenden worden toegeleid naar het wijk-werken door VDAB of het Sociaal Huis. Er wordt gevraagd waarom er een tussenschakel moet zijn door VDAB of het Sociaal Huis, waarom kan een werkzoekende niet gewoon zichzelf komen aanbieden voor wijk-werken. Pieter antwoordt dat enkel het argument van 'ik vind geen werk, dus ik wil wijk-werken' onvoldoende is om te kunnen starten in wijk-werken. Wijk-werken is voor werkzoekenden die heel graag willen werken, maar voor wie het echt nog niet lukt. Er zijn ook een aantal voordelen verbonden aan het wijk-werken die je niet kan opstellen voor iedereen.

Kenzo Van den Bosh vraagt of er ook een fiscale incentive is. Pieter bevestigt.

Vicky Vanmarcke vraagt hoe we dit beter kunnen bekendmaken? Want vele mensen weten dit niet. Ze vermeldt communicatie via Hoplr en de Nieuwe Maan. Pieter antwoordt dat beide communicatiekanalen al gebruikt zijn. Los van de gebruikelijke communicatiekanalen gaan de wijk-werkbemiddelaars ook netwerkgericht te werk door samen te werken met vzw's en verenigingen. Vicky vraagt ook wat het verschil is tussen wijk-werken en artikel 60. Pieter

antwoordt dat leerwerknemers een echt arbeidscontract krijgen, werkervaring opdoen, werken en een job leren tegelijk. In wijk-werken is het niet de bedoeling om een job te leren, wel om bezig te zijn, verschillende soorten taken uitproberen en er iets voor terug te krijgen.

Tom Kestens zegt dat de naam wijk-werken verwarring scheidt. Vanuit de context van de gemeenteraad denken wij aan mensen die actief zijn in een wijk. De cijfers voor Mechelen tonen ons dat er een potentieel is. Hij vraagt wat er nodig is om het cijfer nog te doen stijgen. Pieter antwoordt: werkplekken, en dan vooral een variatie aan werkplekken en bijhorende taken. Wat betreft de taken – activiteiten – die mogen in wijk-werken: er mag geen concurrentie zijn met de reguliere economie. Kristin Scharpé vult aan dat er heel wat potentiële werkplekken zijn bij non profit-organisaties, maar dat wanneer er concurrentie is met andere tewerkstellingsmaatregelen, zoals bijvoorbeeld tijdelijke werkervaring – artikel 60, wijk-werken vaak pas op de tweede plaats komt omdat er een kostprijs aan verbonden is.

Er wordt gevraagd wat de rol is van Igemo. Pieter antwoordt dat Igemo de coördinatie en de administratie doet en ook initiatief neemt om bijvoorbeeld opleidingen voor de wijk-werkers te organiseren en maatregelen voor te stellen in verband met veiligheid op de werkvloer.

Anne Delvoye vraagt hoeveel een wijk-werken mag werken. Pieter antwoordt dat een wijk-werken maximum 60u / maand mag werken.

Catherine François vraagt of elke particulier een beroep kan doen op wijk-werken? Dus zowel mensen met een klein pensioen als tweeverdieners? Pieter antwoordt dat inderdaad elke particulier een beroep kan doen op wijk-werken.

Anne Delvoye vraagt hoe een gebruiker zich kan richten tot de wijk-werkbemiddelaars. Pieter antwoordt dat zijn gegevens en die van zijn collega beschikbaar zijn via de website van VDAB (www.vdab.be/wijk-werken) en die van Igemo (www.igemo.be/wijk-werken-rivierenland).

Catherine François vraagt of er een lijst is van alle klusjes die toegelaten zijn. Pieter antwoordt dat alle toegelaten activiteiten op de website van VDAB vermeld staan.

Pia Indigne vraagt of een particulier bijvoorbeeld ook kan vragen om een woonkamer te schilderen. Pieter antwoordt dat alles afhangt van wat de schilderwerken juist inhouden: Is het een hele ruimte die geschilderd moet worden, dan niet, dat zou concurrentie zijn met zelfstandige schildersbedrijven. Maar als het bijvoorbeeld 1 stuk muur is na waterschade die opnieuw gedaan moet worden, dan kan het wel. De wijk-werkbemiddelaar beslist. Tom Kestens vult aan dat de gebruiker ook moet kunnen leven met imperfectie. Het gaat trager en er is geen kwaliteitsgarantie, je moet het zien als hulp voor de gebruiker en tegelijk hulp voor de werkzoekende.

Er wordt gevraagd naar de looptijd van wijk-werken. Pieter antwoordt dat de looptijd beperkt is tot 1 jaar.

Er wordt gevraagd of wijk-werken enkel in onze regio bestaat. Pieter antwoordt dat wijk-werken in heel Vlaanderen bestaat.

Er is een discussie over de 4,10 euro / u die de wijk-werken verdient. Sommigen vinden het heel weinig, anderen zijn het er niet mee eens. Argumenten die aangehaald worden: Het is bovenop andere uitkeringen, het is onbelast, het is om het zwartwerk tegen te gaan. Pieter vult aan dat je het altijd moet bekijken in de context: het zijn werkzoekenden die nog niet klaar zijn om te gaan werken, het is activering. Elisabet Okmen peilt naar de motivatie van de wijk-werkers. Pieter vermeldt dat er nog maar 3 potentiële wijk-werkers geweigerd hebben, dus dat is geen probleem.

Zohra Hadnan zet het potentieel van wijk-werken nog eens in de verf met het voorbeeld van appartementsblokken met veel senioren die het wijk-werken nog niet kennen.

De commissie wordt afgesloten met een filmpje van Ecoso.